

sledkem rozhodnutí zemského úřadu o platnosti usnesení obecního zastupitelstva o zápůjčce. Bylo-li však toto jako nezákonné zrušeno, byl tím odňat podklad pro výrok, že vřadění amortizační položky do obecního rozpočtu pro rok 1928 se stalo po zákonu. Proto musí sdílet i rozhodnutí zem. výboru důsledek plynoucí ze zrušení obou rozhodnutí zem. úřadu.

Č. 9646.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní (Podkarpatská Rus): * Rozhodnutí zemského úřadu v Užhorodě o úpravě odpočivných požitků býv. župních zaměstnanců v zemi Podkarpatské podle vl. nař. č. 99/28 není rozhodnutím konečným ve smyslu § 5 zák. o ss.

(Nález ze dne 5. února 1932 č. 1670.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9269/31.

Věc: Vojtěch N. v S. proti zemskému úřadu v Užhorodě o pensijní požitky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Dekretem z 15. května 1929 vyměřilo presidium zem. úřadu v Užhorodě st-í, služnému v. v., podle vl. nař. č. 99/28 v dohodě s hlav. fin. ředitelstvím v Užhorodě s platností od 1. července 1928 odpočivné požitky — — — — —

Poučení o opravných prostředcích dáno nebylo.

Maje rozhodovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil si nss v prvé řadě rozřešiti otázku, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno poslední přípustnou instancí správní.

Nař. rozhodnutím, jež bylo vydáno za platnosti zák. č. 125/27 o organizaci politické správy, jakož i vl. nař. č. 8/28 o správním řízení, nebyla rozhodována zásadní otázka, zda st-í má jako bývalý župní zaměstnanec, do státních služeb republiky čsl. nepřevzatý, nárok na pensi, resp. v jaké výši mu jeho normální pense přísluší, nýbrž nař. rozhodnutí obsahuje toliko úpravu pense st-ílovy podle zásad vl. nař. č. 99/28, vydaného na základě § 5 zák. č. 310/24 a upravujícího odpočivné požitky některých župních zaměstnanců, obecních a obvodních notářů na Podk. Rusi, jakož i zaopatřovací požitky pozůstalých po těchto osobách.

Podle § 1 tohoto nař. č. 99/28 platí ustanovení zák. č. 310/24, jimiž se upravují odpočivné požitky některých župních zaměstnanců, obecních a obvodních notářů a zaopatřovací požitky pozůstalých po těchto osobách na Slov., obdobně také na území Podk. Rusi s tou úchylnou, že na místo § 8 zák. č. 210/20 a § 7 zák. č. 211/20 nastupuje § 7 vl. nař. č. 476/20 a č. 71/21, a na místo zák. č. 210/20 vl. nař. č. 476/20.

V této věci vyslovil však nss již v nál. Boh. A 9269/31, že rozhodnutí zemského úřadu o úpravě odpočivných požitků býv. obecních, resp.

obvodních notářů na Slov. podle zák. č. 310/24 není rozhodnutím konečným ve smyslu § 5 zákona o ss. Co platí o Slov., platí tu podle toho, co svrchu dovozeno, i o zemi Podk., a co platí o býv. nepřevzatém obecním notáři, platí stejně i o st-li jako býv. nepřevzatém župním zaměstnanci, neboť ani on se nestal státním úředníkem, neplatí tedy ani na jeho případ omezení § 1 odst. 2 vl. nař. č. 8/28 a sluší proto procesní stránku daného sporu posuzovati podle předpisu cit. vl. nař. Poněvadž i v daném případě rozhodoval zemský úřad o úpravě odpočivných požitků podle zák. č. 310/24, není ani zde rozhodnutí konečné ve smyslu § 5 zák. o ss.

Žal. úřad nepřipojil ani v případě st-lově nař. rozhodnutí žádného poučení v tom směru, že se z něho lze odvolati k min. vnitra, ač to §§ 68 a 71 odst. 1 vl. nař. č. 8/28 výslovně předpisují. Tím vzbudil u st-le pochybnost, zda nejde o rozhodnutí konečné, které oprávněmu prostředku již nepodléhá, a zavinil, že st-l nenapadl rozhodnutí oprávněným prostředkem k nadřízené stoličce správní, nýbrž obrátil se stížností přímo na nss, kterážto stížnost však vzhledem k předpisu § 5 zák. o ss není k meritornímu projednání před tímto tribunálem způsobilá. V tomto postupu žal. úřadu spočívá podstatná vada řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí podle § 6 zrušiti, aby tak bylo žal. úřadu umožněno doručiti st-li své rozhodnutí znovu s právním poučením odpovídajícím zákonu.

Č. 9647.

Občanství státní (Slovensko): * Min. vnitra může bez předchozího vyzvání podle § 20 zák. čl. L:1879 vysloviti podle tohoto předpisu ztrátu státního občanství toho, kdo bez jeho dovolení vstoupil do služby jiného státu a ve službě tohoto státu setrval ze své vůle také v době, kdy Čsl. republika byla s tímto státem ve stavu válečném, 1. i když státní občan ze služby cizího státu vystoupil, 2. i když válečný stav pominul.

(Nález ze dne 6. února 1932 č. 7951/30.)

Prejudikatura: usnesení Boh. A CCCCXVI/31, srov. Boh. A 1329/22, 2296/23, 6136/26; opačně Boh. A 7442/28.

Věc: Štefan P. v Bratislavě (adv. Dr. Osvald Schwarz z Prahy) proti oddělení ministerstva vnitra v Bratislavě o ztrátu čsl. státního občanství.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovilo oddělení min. vnitra v Bratislavě, že st-l pozbyl čsl. státního občanství z těchto důvodů: »St-l, příslušný domovským právem do obce D., okres Šamorín na Slovensku, toho času vrátný v hotelu G. v Bratislavě, po převratě koncem měsíce prosince 1918 vzdálil se z Bratislavy s honv. plukem č. 13 do Maďarska, kde v M. konal dále službu v maďarské armádě; dne 29. března 1919, ačkoli věděl, že jeho domovská obec leží na území Čsl. republiky, dobrovolně a bez povolení čsl. vlády přihlásil se a vstoupil do služeb